

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Synopsis Magnalium Divi Josephi

Ignatius <a Sancto Francisco>

Leodii, 1684

Cap. 5. An illam quam in conjugio semper servarunt continentiam D.
Ioseph & Beata Virgo servarint ex voto?

urn:nbn:de:hbz:466:1-38500

D. Augustinus serm. 14. de Nativit. Domini. D. Anselmus in cap. 12. Matthæi. Rupertus in cap. 1. Matthæi, Beda in c. 3. & 6. Alcuinus in cap. 2. Joannis, Hugo de Sancto Victore quæst. 5. in ad Galatas, & Artic. 4. ad 3. Scholastici cum Magistro in 4. sentent. dist. 30. & cum illis jam omnis Theologorum Chorus, Divum Josephum non tantum ante Christi partum Virginem fuisse, sed etiam post, & perpetuò castè cum castissimâ & purissimâ Coniuge suâ convixisse.

CAPUT V.

An illam quam in Coniugio semper servarunt Continentiam Divus Joseph & Beata Virgo servarint ex voto?

I. **U**OC Sacrum Par Coniugum, licet sub lege vixerit veteri, ex tunc tamen Evangelico plenos Spiritu, supra legem philosophatos fuisse, ac vixisse, quis dubitet? In his enim eas deprehendimus virtutes, quas non solum antiqua Lex (quæ nihil ad perfectum adducit) non vidit, sed etiam quas nec ferè Evangelium docet, quia nimirum extra omnem aliarum creaturarum ordinem tam veteris quam novi fœderis, ob specialissimam ad Christum relationem & connexionem constituti, ad altiorem alterum, scilicet unionis hypostaticæ, quemadmodum alibi dicimus, evecti sunt.

II. Enimverò, ut ne longius huius asserti probationem quæramus, certum est nec etiam in Evangelio vel vestigium inveniri ejus continentia, quam in his sacris Coniugibus admiramur, & prædicamus, Virginalis dico in Coniugio, & per votum Deo dicatæ & consecratæ: Licet enim verum sit Apostolum 1. Corinth. cap. 7. exhortari ut qui habent uxores tanquam non habentes sint. Id est juxtagentuinam D. Augustini lib. 1. de serm. Domini in monte cap. 14. in sine interpretationem, ut pari consensu vir cum uxore, si fieri potest, ab invicem abstineant, & castitatem

illibaram servent: nihil tamen ibi, nec alibi in omni Evangelicâ & Apostolicâ Scripturâ de tali abstinentiâ & castitate ex voto.

Itaque ordinaria antiquæ legis continentia erat, quod quis in coniugio propriâ contentus uxore, extraneæ non commiseretur: novæ legis quod Virginitas ex voto, sed in Cœlibatu, & extra matrimonium colatur: In his verò sacris Coniugibus Virginitas cum coniugio ita maritata est, ut hanc Deo voventes, seipsos ei purissimum & omnibus holocaustis acceptabilis sacrificium obtulerint: quæ propositio ita constans est apud omnes fideles, ut jam nemo sit qui illam neget, nec ullus unquam quantum spectat Beatam Virginem, nisi Antidico-Marianitæ, de quibus supra, & Novatores aut Vorifragi, aut certè votorum, aut præcipuè continentia hostes impuri, ex quibus Calvinus, ita pro omnibus clamat in suâ Harmoniâ. *Existimabimusne, inquit, Virgine passam fuisse se marito collocari, ut eum luderet? fuisse profectò perfidia gravi reprehensione digna, si sanctum Coniugii fœdus, non sine ludibrio Dei suscepisset.* Quasi verò ut ne virum luderet Virgo virginum, debuerit dum Josepho nupsit aut ei nupta convixit, perpetuò parata esse ad copulam carnalem, ac sic mente & proposito Virgo esse desuisse; sin minus, gravis perfidia & ludibrii Dei in sancto Coniugii fœdere suscipiendo realit: & non potius dicendum pro honore tantæ Matris & tanti Filii, ipsam viro suo propositum suum aperuisse, ac illum aliunde satis ad Angelicam virtutem dispositum, verbis & exemplo suo, divino præsertim adspirante Numine perduxisse.

Nec solâ authoritate nititur hæc veritas, sed etiam rationibus, & probatur primò quoad Beatam Virginem: Nam si dum nupsit, & etiam nupta debuit semper esse parata ad congressum virilem, quomodo ergò Virgo, cò sensu quo semper credidit Ecclesia, quæ teste D. Augustino in Enchiridio cap. 34. nomen Virgo absolute & sine additò prolatum, de solâ Deiparâ, uti per Antonomasiâ tali, semper & ubique usurpavit? ideoque ab eadem Ecclesiâ in Litanis, & à Sanctis Patribus in suis scriptis

III.

IV.

scriptis *Virgo virginum* nuncupata, hoc plus virgo, seu excellentius virgo, quam ceteræ omnes quæ Virgines sunt & dicuntur. Nam ut norunt periti genitivus pluralis reflexus supra nominativum in eodem genere, facit quod nominativus æquiparetur gradui superlativo, & significet summum gradum illius in eo genere: Sic enim Deus verus dicitur, *Deus Deorum*, Psalm. 135. vers. 5. Sic Christus *Rex Regum & Dominus Dominantium*, Apoc. cap. 19. vers. 16. Sic Cælum Empyreum, *Cælum* dicitur *Calorum*, Psalm. 148. vers. 4. & sic de aliis. Ac proindè dicendum, ideò Beatam Deiparam dici Virginem Virginum, quia ejus virginitas superat omnium aliarum virginitatem.

V. Quod ut ista sit, propositum ejus de servandâ Virginitate (in quo consistit ratio formalis virginitatis ex D. Augustino lib. de Virginit. cap. 13. in principio, & D. Thomâ 2. 2. quæst. 152. art. 1. quos sequuntur omnes Theologi) debuit esse ceteris perfectius, firmitus & nobilius, & porrò fuit. Perfectius quidem, quia ex majori gratiâ & perfectiori amore Dei, & affectu istius Angelicæ virtutis: Firmitus verò, quia voto firmatum, & ab omni cōtrario seu repugnante liberum: caruit namque Deipara omni carnis rebellionē. Tandem fuit nobilius, quia ad altiorem finem ordinatum, nempe ad hoc ut fieret Mater Dei: sicut ergò ita ex rectâ ratione concludimus de B. Virgine, ex hoc quod electa est ut esset Mater Dei, ita à pari, sub illâ tamen, de ejus suppare D. Josepho, Virgineo suo Sponso concludere par est, ut & dignus esset Pater Christi, & tantæ Virginis conjugio ac convictui aptus.

VI. Illud quoque ipsum ex sequentibus eruitur principis: Primum est, quod omnes Theologi constantissimè docent cum D. Thomâ 2. 2. quæst. 88. art. 6. melius esse ac magis meritum ceteris paribus quod fit cum voto, quam quod sine voto, ut constat ex sexcentis Scripturis, quæ vota commendant, exhortantur ad illa faciendâ, & cum facta fuerint adimplenda: Roboraturque triplici ratione, prima ex parte votantis, tum quia ille qui vovet aliquid, & illud facit, magis se Deo

subjicit, quàm ille qui solum facit: subjicit enim se Deo, non solum quantum ad actum, sed etiam quantum ad potestatem, quia de cetero non potest aliud facere: tum quia per votum figitur voluntas & immobiliter firmatur in bono: facere autem bonum ex voluntate firmata in bono, ex Aristotele 2. Ethic. cap. 4. pertinet ad perfectionem virtutis. Et patet primò à contrario, quia ille qui peccat mente obfirmatâ in malo, gravius peccat; ergo etiam qui mente stabili & immobili facit bonum, auget meritum. Secundò à simili, quemadmodum ille melius scribit vel pingit, qui firmâ manu id facit, quàm qui tremulâ, ita etiam quod fit ex voluntate firmata in bono, fit perfectius quàm quod fit ex voluntate titubante & mobili.

Secunda ratio sumitur ex parte objecti, quia opus quod fit ex voto, non tantum elicitur à propria virtute, v. g. Castitatis, cujus proprium est opus, sed etiam à nobiliori virtute, puta Religionis, à qua imperatur. Votum enim est pars quædam Religionis, quæ virtus est inter morales præcipua, quia pertinet ad Divinum cultum, & magis immediate Deum respicit, immò est pars illius nobilissima, quia reducitur ad laetiam, ut docet D. Thomas ibidem artic. 5. Quemadmodum ergo in virtutibus Theologicis & aliis, actus melior est si imperatur à charitate quæ illarum est Regina, quàm dum præcisè à propriis habitibus elicitur: Ita etiam actus Moralium virtutum (qualis est continere) sunt meliores & magis meritorii si fiant ex voto, quia sic sunt quædam sacrificia, & pertinent ad Religionem, quæ illarum omnium caput est: & continere cum voto est virtutis Temperantiæ & Religionis, sine voto solius Temperantiæ. Tertia ratio ex parte modi, quia quod procedit ex voto, procedit ex majori affectu ad illud, quàm quod fit sine voto: Opus autem virtutis ex majori affectu procedens, indubitanter est melius & majoris meriti.

VIII. Secundum principium est quod cum nobis constat de virtute aliqua istorum duorum factorum Conjugum, præcipue verò si sit communis inter illos, & ad eundem finem, nulla reus est

est ambigendum illam ab eis exercitam, & possessam perfectiori modo quo potuit, aut saltem quam ab ullâ aliâ creaturâ, hoc enim exigit illorum supra illas electio, dignitas, ac meritum.

IX. Tertium principum. Constat autem ex supradictis illos semper servasse Virginitatem usque ad mortem: ac deinde aliquos Sanctos eam etiam in matrimonio post illos vovisse, & observasse quos in magno numero, vide in sequentibus capite octavo per totum.

X. Rarum quidem istud Conjugii genus, sed quò rarius eò laudabilius Deoque charius, quod non caro, sed sincera in Christo dilectio conciliavit, sanctaque animorum conjunctio in Evangelicâ castitate confirmavit, ut ambo veluti sacrum preciosumque munus ex communi proposito Deo reverenter offerrent, fideliterque persolverent. Quis verò his fundamentis suppositis, neget parem, imò majorem D. Virgini Deiparæ, virgineoque ejus Sponso Josepho mentè & consilium incidisse? utpote qui toti è Christo casti Concilii seminatore penderent, ac divinâ illius gratiâ fortius quam illi subnixi essent.

XI. His efficacissimis rationibus ultimam vim & robur addit Authoritas Scripturæ Luc. cap. 1. vers. 34. à SS. Patribus explicatæ, ubi Angelo de cælis nuncianti, & dicenti Mariæ jam Iosepho conjunctæ, *Ecce concipies in utero & paries filium, &c.* Respondet illa non ut incredula de nuncio, sed ut sollicita pro voto, *quomodo fiet istud?* rationemque sui scrupuli subdit dicens: *Quoniam virum non cognosco*, ubi illud, *non cognosco*, non potest intelligi tantum de præsentî, sic enim nullus fuisset admirandi aut scrutandi locus, sed in eo acquiescere poterat quod promiserat Angelus, cogitando promissum filium ex maritali sui Sponsi complexu, ut cæteris conjugibus, sibi quoque nasciturum. Non etiam intelligi potest de nullâ consuetudine, aut etiam proposito quocumque excluso voto: sicuti dicunt v. c. abstemii non bibo vinum, vel ex simplici proposito continere volentes, non nubo, quia posset, imò deberet talem consuetudinem, aut tale propositum pro re tanti momenti, qualis erat illa ipsi ab Angelo tunc pro-

posita, propriâ & prudenti voluntate mutare: intelligitur ergo de proposito voto firmato, à quo resilire non licet; ut idem sit ac si dixisset, non possum virum cognoscere: Quemadmodum ergo illi qui Religioni, voto, aut publicâ professione, ad aliquid servandum nomen dederunt; dicunt in præsentî v. c. Christianus, Jovem non adoro, Carthusianus carnes non edo, Capucinus pecuniam non tango, & hoc est idem ac si diceret non possum adorare Jovem, edere carnes, tangere pecuniam, quia impediatur Religione Christi, quam profiteor, Regulâ quam vovi. Ad eundem planè modum Religiosa, & sui voti conscia, piique propositi tenax Virgo, verbis illis Angelicis affata, non immetitò hæret & quærit, quomodo promissi filii mater erit futura, quandoquidem virum non cognoscit? quod perinde est ac si diceret; non diffido verbis tuis Gabriel, qui haud dubiè Dei nuncius es: sed quomodo, seu quâ ratione fiet id quod dicis, ut tanti sum mater filii? etsi enim Iosepho nupsit, tamen ab eâ cogitatione, ut mater fiam, sum proptus aliena, quandoquidem viri consuetudinem mihi jam ante penitus interdixi, meamque Virginitatem Deo consecravi: Quæ interpretatio & verbis Scripturæ, & rationi consentanea, nullum reformidat censorem etsi rigidissimum.

XII. Neque hic hujus loci sensus tantum noster est, eodem modo illum intellexerunt & interpretati sunt ante me SS. Patres, quos inter D. Gregorius Nyssenus orat. de human. Christi Generatione. ubi hæc habet: *Si Maria liberorum causâ ducta fuisset à Ioseph, quomodo parituram Angelo prænuncianti, se rem novam & alienam audire præ se tulisset, cum ipsa quoque sese obstrixisset nature lege ut aliquando mater esset? Verum quia carnem Deo CONSECRATAM tanquam sanctum aliquid oblatum munus oportebat intactam, integrâque perstare, idcirco licet, inquit, Angelus sis, licet è cælo venias, licet id quod ostendis naturam superet humanâ, tamen me virum cognoscere nefas est. Quomodo sine viro mater eris? Ioseph enim Sponsum novi, sed virum non, &c.* ubi S. Pater ex his Mariæ ad Angelum verbis, colligit Mariæ carnem Deo consecratam

secratam, & eius votum, per quod fuit Deo consecrata; ob cuius Religionem virum agnoscere illi nefas fit, nec ab illâ virginitate, quam voverat, ob ingentia illa Angeli promissa discedere voluisse, sed his istani omninò prætulisse.

XIII. Divus Gregorius, Divus sequitur Augustinus lib. de Sanctâ Virginitate cap. 4. *Ipsa quoque*, inquit, *virginitas Mariæ idèo gratior & acceptior, quia non eam conceptus Christus viro violaturo quam conservaret ipse præripuit, sed priusquam conciperetur jam Deo dicatam de qua nasceretur elegit: Hoc indicant verba que sibi factum annuncianti Angelo Maria reddidit: Quomodò, inquit, fiet istud quoniam virum non cognosco? quod profectò non diceret nisi Deo Virginitatem se ante vovisset. Sed quia hoc Israëlitarum mores adhuc recusabant, desponsata est viro iusto, non violenter ablaturo, sed potius contra violentos custodituro, quod illa jam voverat. Quamquam etiam si hoc solum dixisset, Quomodò fiet istud? nec addidisset, quoniam virum non cognosco, non quæsisset utique sibi promissum filium quomodò femina paritura esset, si concubitura nupsisset. Poterat & juberi Virgo permanere, in qua Dei Filius formam servi congruenti miraculo acciperet, sed exemplo sanctis futura Virginibus, ne putaretur sola Virgo esse debuisset, que prolem etiam sine concubitu concipere meruisset, virginitatem Deo dicavit cum adhuc quod esset acceptura nesciret, ut in terreno mortalique corpore celestis vite imitatio, voto fieret non precepto; amore eligendi, non necessitate serviendi. Vide eundem homil. 14. de Nativit. Domini. Ex quibus Augustini verbis manifestè colligitur: Primò, Mariam non modò virginitatem suam Deo vovisse, sed etiam propter hoc votum Deo gratior rem fuisse, quod scilicet se totam Deo dedicasset, atque adhuc sub Moysi lege vivens, liberè & ex amore consecrasset; eaque ratione id assecuta esset, ut eximio seculuris postea virginibus præluceret exemplo.*

XIV. Divus Anselmus homil. in hæc verba: *Intravit IESVS in quoddam Castellum; in eadem verba ita quoque ut Gregorius & Augustinus ratiocinatur. Si, inquit, cuiuslibet virginis desponsata diceretur*

filium habeas, non miraretur, neque interrogaret quomodo istud fieret? ut potè que se desponsatam à viro gravidari usu natura speraret. Hoc autem Maria non immerito mirata est, & quomodo fieret quod promittebatur sciscitatur? quoniam quamvis desponsatam, tamen se nunquam virum cognituram certò sciebat.

Quibus ad stipulatur D. Chrysostomus homil. 40. in Genes. ubi sic ille. *Ne quæras, inquit Angelus, nature modum & ordinem, quando super naturam sunt que fiunt: Nam si cognosceres virum, non fuisses habita digna ut huic mysterio servires, non quia malum nuptiæ, sed quia melior virginitas: Hunc enim ingressum nostri omnium Domini digniorem esse oportet quàm nostrum. Regius enim fuit introitus: Oportebat autem & partim cum nostra nativitate communicare, & partim alienum esse, & utraque hæc fuerunt. Nam de utero prodire commune habet nobiscum: absque nuptiali autem congressu nasci supra nostram est nativitatem. Similia habent D. Bernardus serm. 1. in Signum magnum. Item serm. in Nativit. Mariæ Ven. Beda homil. in illud Evangelii *Natus est Angelus. Rupertus lib. 3. in Cantic. & alii.**

Porro ut ex hoc Scripturæ loco Mariæ Virginitatem concludamus voto firmatam, ita ex eodem pariter pro Divo Iosepho ejus Sponso Virginico argumentamur: Nam votum illud quo obstricta fuisse colligitur Beata Virgo, vel factum est post ejus cum D. Iosepho desponsationem, vel ante. Si post desponsationem, quomodò tunc illud facere potuit, nisi monito & consentiente Sponso, in cuius jam transierat potestatem per matrimonium? Et potuit ne ille consentire, & quod se ab illa perpetuò contineret promittere, & non ipse ita castus, idem quod illa, ejus exemplo, hortatu Dei impulsu voveret non capio. Si autem ante desponsationem, quomodò potuit illi nubere, si non fuisset certa de simili proposito ex parte Sponsi? Certè si aliter processisset, periculo se exposuisset. Quare & ne hoc sibi contingeret, & ne Iosepho Sponso injuriam pararet, eum de voto à se nuncupato præmonere debuit, & ne votum suum in discrimen adduceret, cum explorare, & vel jam ejusdem secum

secum propositi, invenisse, vel facere, obftricate Dei gratiâ.

XVII. Stat ergo & stabit in æternum quod docet Eximius Hugo de S. Victore sui temporis alius Augustinus lib. de Conjugio Mariæ, D. Thomas in Annotat. super Epist. ad Galat. cap. 1. & part. 3. quæst. 28. artic. 4. ad 3. Gerson serm. de Nativit. Beatæ Mariæ confid. 3. noster Waldensis tomo 1. lib. 3. cap. 22. Quos jam sequitur omnis Theologorum Chorus, Divum Josephum unâ cum Sponsâ suâ lectissimâ in nuncupando & solvendo virginittatis voto sanctè convenisse, Divino scilicet id providente Numine, ut ad grande illud Arcanum, à quo mundi salus pendeat, Virgini Matri talis Coniux adhiberetur, qui, ut in cæteris virtutibus, sic etiam in summâ pudicitâ, illi concors esset & conformis.

CAPUT VI.

Quando ab illis votum illud de servandâ Virginitate emissum?

I. **D**UO sunt circa hoc certa ex jam dictis: primò: votum illud ab utroque emissum. Secundo, emissum ante Annuntiationem Mariæ, ut patuit evidenter ex interrogatione illâ Mariæ ad Angelum, *Quomodo fiet istud quoniam virum non cognosco?* Restat nunc quærendum an etiam ante desponsationem?

II. Et quidem de Beatâ Virgine videtur omninò certum: sicque censent post D. Augustinum mox citatum omnes Theologi, qui dum disputant an verum intercesserit inter Mariam & Josephum matrimonium, supponunt ante illud fuisse in illis castitatis votum maximè verò in Mariâ. Probatum primò ex quæst. 2. cap. Sufficiat, ubi Nicolaus Papa ait. *Si Beata Maria contra suum propositum consensit in carnalem copulam, rea facta est voti virginittatis mente, etsi non opere violati, quod de eâ sentire nefas est.* In hac etiam sententiâ fuit noster Doctor Resolutus Joannes Bacchionius in 4. dist. 32. quæst. unicâ art. 3. ubi in Responsione 2. ad difficultatem in artic.

propositam sentit non ob stare veritati Matrimonii votum Beatæ Virginis, quod illud antecessit: Nam, inquit, illud subiecit Divinæ dispositioni, quia proposuit se virginittatem servaturam, nisi Deus sibi aliter revelaret, & sic, ut dicit Glossa ibidem, Deo revelante potuit licitè matrimonium contrahere supposito quod vovisset etsi solemniter, quia quantumcumque sit votum excipitur auctoritas majoris, tit. *de jure jurando*. Venientes.

Probatum secundo, quia cum constet quod ante Annuntiationem voverit, quid asserri potest cur illud fecerit tempore solum quod mediavit inter illam & desponsationem, & non ante? Quinimmò nisi dicamus illam ante desponsationem vovisse, non removeretur sufficienter ab illâ suspicio, quod non nupserit ut cæteræ puellæ, hoc est liberorum causâ, ut voluerunt post Calvinum citatum Cap. præcedenti num. 3. Centuriatores centur. 1. lib. 2. cap. 10. ut quid enim admittetur in eâ votum ante Annuntiationem & non ante desponsationem, nisi quia voto obstricta non potuisset nubere? Ex quo scilicet vel non potuisset consentire in copulam ne violaret votum, ac sic matrimonium fuisset nullum: vel si consensisset, mente violasset votum, ac sic matrimonium licet validum, fuisset tamen sacrilegum.

Sed præmitur illud ipsum argumentum contra adversarios: Nam vel Beata Virgo quando nupsit, consensit in copulam, vel non: si non consensit, ergo nullum contraxit matrimonium: si consensit, ergo vera Virgo non permansit. *In eo ipso namq.* inquit eleganter Hugo à Sancto Victore tomo 3. lib. de Mariæ Matris Dom. Nost. Virginit. perpet. cap. 1. paulò post inquit. *propositum virginittatis deseruit, quo se per consensum debito carnalis commercii in conjugali Sacramento sponte subiecit. Ac per hoc, quod virginittatis propositum in consensu copule carnalis deseruit, jam mente virgo esse desit, etiamsi carne virgo permansit. Quæ est igitur hæc Virgo virginum, singularis integritate, unica castitate, excellens dignitate? Quæ sunt ista præconia & assidue laudationes, immò potius quæ sunt quotidiana ista adulationes quibus singu-*